

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Cdo/37/2022                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8321201677                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.03.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Erika Šobichová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:8321201677.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. č. X/XX, XXX XX C. G. R., právne zastúpená: JUDr. Janka Vasil'ová, advokátka, so sídlom Kudlovská č. 1, 066 01 Humenné, proti žalovanému: O. Z., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Č.. X/XX, XXX XX C. G. R., právne zastúpený: JUDr. Ing. Zuzana Lodová Amrichová, advokátka, so sídlom Humenné, Námestie slobody 25, o nariadenie neodkladného opatrenia, veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 13 C 14/2021, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 8 Co 35/2021-138 zo dňa 07. októbra 2021, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 13 C 14/2021-42 zo dňa 9. júna 2021 rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný strpieť prechod žalobkyne a jej rodinných príslušníkov, ako aj prejazd motorovými a nemotorovými vozidlami žalobkyne a jej rodinných príslušníkov cez parcelu CKN č. 1148/35 o výmere 547 m<sup>2</sup>, druh pozemku: ostatná plocha, a parc. CKN č. 1148/44 o výmere 251 m<sup>2</sup>, druh pozemku: ostatná plocha, zapísaných na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Humenné, katastrálnym odborom pre okres Humenné, obec C. G. R., katastrálne územie C. G. R., k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne na parcele CKN č. 1147/8 o výmere 273 m<sup>2</sup> a parcele CKN č. 1147/9 o výmere 287 m<sup>2</sup>, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Humenné, katastrálnym odborom pre okres Humenné, obec C. G. R., katastrálne územie C. G. R.. II. Žalovaný je povinný odstrániť oplotenie v dĺžke 6 m z parc. CKN č. 1148/44 o výmere 251 m<sup>2</sup>, druh pozemku: ostatná plocha, zapísanej na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Humenné, katastrálnym odborom pre okres Humenné, obec C. G. R., katastrálne územie C. G. R., v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. III. Súd žalobkyni priznáva právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením súdneho úradníka.“

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 324 ods. 1 až ods. 3, § 325 ods. 1., ods. 2 písm. d), § 328 ods. 1, ods. 2 prvá veta, § 328 ods. 3, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, ods. 2, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

2.1. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2.2. Odvolací súd uviedol, že žalobkyňa sa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd prvej inštancie vydal uznesenie, ktorým uloží žalovanému povinnosť strpieť prechod žalobkyne a jej rodinných príslušníkov, ako aj prejazd motorovými a nemotorovými vozidlami žalobkyne a jej rodinných príslušníkov cez parcelu CKN č. 1148/35 a parc. CKN č. 1148/44, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovaného, k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne na parcele CKN č. 1147/8 a parcele CKN 1147/9. Zároveň žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť odstrániť oplotenie v dĺžke 6 m z parc. č. CKN 1148/44.

2.3. Podľa odvolacieho súdu pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné aspoň osvedčiť právo a aspoň osvedčiť ohrozenie práva. Neodkladným opatrením môžu byť upravené len pomery, ktoré majú povahu právnych vzťahov. Obsahom právneho vzťahu sú jednotlivé práva a povinnosti jeho subjektov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená.

2.4. Z obsahu listu vlastníctva č. XXXX, okres Humenné, obec C. G. R., k. ú C. G. R. vyplynulo, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti na parcele č. 1147/8 a parcele CKN č. 1147/9, k. ú. C. G. R., a žalovaný je výlučným vlastníkom parciel č. CKN 1148/35 a CKN č. 1148/44, k. ú. C. G. R.. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že predchádzajúci vlastníci parcely č. CKN 1148/35 a CKN č. 1148/44, Vojenské lesy a majetky SR, š.p. Odštepny závod Kamenica nad Čirochou, potvrdil, že so súhlasom a s vedomím Vojenských lesov a majetkov SR, š.p. boli používané vlastníckymi parcelami okrem iných aj CKN č. 1147/8 a CKN č. 1147/9, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ako prístupová cesta k ich nehnuteľnostiam (č. l. 130 spisu). Z potvrdenia na č.l. 84 súdneho spisu vyplýva, že predchádzajúci vlastníci, Vojenské lesy a majetky SR, š.p., na nehnuteľnostiach, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného neevidoval žiadne právo prechodu alebo prejazdu motorovým vozidlom, zodpovedajúce vecnému bremenu zriadenému či už zmluvne alebo súdnou cestou alebo faktický výkon takéhoto práva.

2.5. Z návrhu žalobkyne a z doterajších vyjadrení strán sporu vyplynulo, že žalobkyňa môže vybudovať iný prístup k svojim nehnuteľnostiam, avšak za zásadné považuje to, že prístup je zo štátnej cesty bez chodníka s povolenou rýchlosťou 70km/h. Žalobkyňa a jej rodinní príslušníci, hlavne matka žalobkyne, by musela chodiť do záhrady po krajnici frekventovanej štátnej cesty s vozíkom, v ktorom je nutné prepravovať krmivo pre hospodárske zvieratá chované v záhrade, čo je nebezpečné a náročné hlavne pre matku žalobkyne. Hodnoverné osvedčenie nároku musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o žalobe, je v danom prípade vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku preto nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia.

2.6. Pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter, je súd primárne povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť, nelegitímnym spôsobom sťažil alebo znemožnil ochranu práv a oprávnených záujmov navrhovateľa v rámci konania vo veci samej. Požadované obmedzenie musí byť primerané (princíp proporcionality) a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať dotknutú osobu, resp. poskytovať navrhovateľovi neadekvátnu výhodu. Z návrhu a jeho príloh musí byť zároveň zrejmé, že celkové okolnosti prípadu a správanie sa protistrany alebo jej predchádzajúce úkony osvedčujú, že k neželanému úkonu reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie je pravdepodobné, pričom závisí iba od individuálnej vôle samotnej protistrany. Navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverné osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. (Števček, M., Ficová, S., Barícová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1107)

2.7. Podľa odvolacieho súdu, žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému netvrdila, ani neosvedčila právny vzťah „do takej miery, aby bolo zrejmé, že v konaní vo veci samej ňou uplatnený nárok nie je očividne vylúčený“. Pri existencii naliehavej a nevyhnutnej potreby upraviť určité právne vzťahy - a to medzi stranou, ktorá navrhuje vydanie neodkladného opatrenia a stranou, ktorej sa má neodkladným opatrením uložiť určitá povinnosť alebo obmedzenie je nevyhnutné osvedčiť právny vzťah, nie faktický vzťah. Pri

absencii osvedčenia právneho vzťahu možno konštatovať, že neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa návrhu žalobkyne. Výkon vlastníckeho práva nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd podľa ust. § 388 C.s.p. napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2.8. O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 odsek 1, 2 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti predmetnému uzneseniu podala dovolanie žalobkyňa. Dovolanie podala z dôvodov podľa § 420 písm. f/ C.s.p. Podľa názoru žalobkyne odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, ak sa nezaoberal všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatneného návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj špecifickými námietkami vo vzťahu k zneužitiu vlastníckeho práva žalovaným. Žalobkyňa poukázala vo veci na zistený skutkový stav. Podľa názoru žalobkyne porušením práva na spravodlivý proces je aj stav, keď v hodnotení skutkových zistení a skutkových záverov absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo a napriek tomu ich odvolací súd náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovanej skutočnosti nezhodnotil bez toho, že by dostatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť či irelevantnosť.

3.1. Žalobkyňa vadu konania vidí v tom, že odvolací súd dospel k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, keď vôbec neposudzoval vec, že všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti garantované článkom 20 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana. Nebral zreteľ na zákaz zneužívania vlastníckeho práva žalovaným na úkor vlastníckych práv žalobkyne pokojne užívať svoj majetok, keď iba žalobkyňa a jej rodina žalovaný znemožnil prístup k nehnuteľnostiam v jej vlastníctve, pričom ostatní záhradkári majú neobmedzený vstup k svojim nehnuteľnostiam prechodom cez parcelu CKN 1148/35 a CKN 1148/44. Tiež poukázala na zákonný obsah vlastníckeho práva, ktorý je vymedzený v § 123 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník ustanovuje aj zákaz zneužitia práva v § 3 ods. 1.

3.2. Žalobkyňa v návrhu ako aj vo svojich písomných vyjadreniach namietala porušenie zákazu zneužitia vlastníckeho práva žalovaným, ktorý po nadobudnutí vlastníckeho práva k parcele CKN 1148/35 výlučne len žalobkyňa a jej rodinným príslušníkom znemožnil vstup do jej záhrady tak, že iba na parcele CKN č. 1148/44 pred drevenou bráničkou žalobkyne, ktorou sa vchádza do záhrad vo vlastníctve žalobkyne postavil plot, napriek tomu, že právo prechodu cez prístupovú cestu ostatných vlastníkov záhrad na parcely CKN 1147/10, 1147/11, 1147/12 a 1147/13 naďalej aj v súčasnosti rešpektuje, nebráni v prechode na ich pozemky a ani na nich nevyvíja žiaden nátlak na zriadenie iného prístupu zo štátnej cesty I/74 z ulice U.

3.3. V zmysle platného záväzného územného plánu obce C. G. R. na pozemkoch parcele CKN 1148/44 aj 1148/35 má byť vedená miestna komunikácia vo verejnom záujme, o čom žalovaný v čase kúpy prístupovej cesty mal vedomosť. Vzhľadom na existenciu záväzného územného plánu obce Kamenica nad Cirochou, pri kúpe prístupovej cesty v tejto časti ulice W. žalovanému bolo zrejmé, že nadobudnutie a výkon vlastníckeho práva mu nemôžu priniesť žiaden hospodársky prospech, keďže v budúcnosti bude predmetom majetkovoprávneho vysporiadania s obcou C. G. R. s možnosťou vyvlastnenia tohto pozemku súvisiaceho so zámenou obce na výstavbu miestnej obslužnej komunikácie. Podľa názoru dovolateľky, žalovaný však predmetný pozemok kupoval zo zisťných dôvodov s úmyslom, aby tým zabránil žalobkyňa a jej rodinným príslušníkom vstupu do záhrady prechodom cez parcelu CKN 1148/35. Úmyselné konanie žalovaného vážne poškodzuje žalobkyňu, nakoľko zamedzenie vstupu do záhrady bráni žalobkyňa pokojne užívať svoje nehnuteľnosti. Navyše v danom úseku cesty I/74 ide o frekventovanú premávku smerom na Sninu, na ktorej chýba chodník umožňujúci bezpečný pohyb chodcov.

3.4. Podľa žalobkyne z uvedeného skutkového stavu jasne vyplýva, že žalovaný kúpou prístupovej cesty nesledoval legitímny cieľ na dosiahnutie účelu sledovaného právnu normou, ale výkonom svojho vlastníckeho práva konal v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka s úmyslom žalobkyňa spôsobiť ujmu zamedzením jej vstupu do záhrady. Ak sa odvolací súd vôbec nezaoberal a ani neposudzoval konanie žalovaného, ktoré je síce navonok dovolené, ktorým však sledoval dosiahnutie nedovoleného výsledku vo vzťahu k žalobkyňa a jej rodinným príslušníkom, došlo k popretiu práva na

ochranu vlastníckeho práva obsiahnutých v § 123 a § 124 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd teda nehodnotil aj tieto žalobkyňou namietané skutočnosti, ani neodôvodnil ich bezvýznamnosť a irelevantnosť, čím porušil právo žalobkyne na spravodlivý proces.

3.5. Skutočnosť, že k nehnuteľnostiam žalobkyne je možný prístup iba z parciel CKN 1148/44 a 1148/35 potvrdzuje aj stanovisko Okresného riaditeľstva PZ v Humennom, ODI v Humennom v liste zo dňa 03.08.2021 adresovanom obci Kamenica nad Cirochou, ktorým žalobkyňa v čase súdneho konania nedisponovala. V tomto Dopravný inšpektorát vyslovil nesúhlas so zmenou platného územného plánu obce C. G. R. v lokalite ulice W., týkajúcej sa požiadavky na zrušenie, v platnom územnom pláne navrhovanej obslužnej komunikácie vedenej cez parcelu CKN 1148/34, 1148/44 a 1148/35 kat. úz. C. G. R. z dôvodu, že nie je možné zriadiť peší prístup a vjazdy pre motorové vozidlá zo štátnej cesty I/74, nakoľko v miestach prípadne navrhovaných vjazdov sú nevyhovujúce rozľadové pomery a nie je možné realizovať minimálne polomery napojenia v súlade so STN 736110 tab. č. 19 bez zásahu do cudzej nehnuteľnosti. Zároveň v danom úseku cesty v súčasnosti chýba chodník umožňujúci bezpečný pohyb chodcov. Prípadným zriadením daných vjazdov by bola bezprostredne ohrozená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Uvedené stanovisko bolo podkladom na rokovanie 17. riadneho verejného rokovania obecného zastupiteľstva v Kamenici nad Cirochou konaného dňa 11.11.2021. Na tomto bolo prijaté uznesenie na ktorom poslanci neschválili návrh na zrušenie plánovanej verejnoprospešnej stavby miestnej komunikácie na ulici W. a na parcelách CKN 1148/4, 1148/35, 1148/44 a 1148/34. Vzhľadom na uvedené žiadala zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania.

4. K dovolaniu podal písomné vyjadrenie žalovaný. Uviedol, že má za to, že dovolanie odôvodnené existenciou procesnej vady v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., keď nebolo preukázané, že by došlo k nesprávnemu procesnému postupu, treba odmietnuť ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

4.1. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 35 C.s.p.) zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolaním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C.s.p.) žalobkyňa napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorý zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia tak, že neodkladné opatrenie zamietol.

5. Dovolateľka uplatnila dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

7. Súd prvej inštancie návrhu žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel s poukazom na § 324 ods. 1 až ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 328 ods. 1 ods. 2, prvá veta, § 328 ods. 3, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, ods. 2, a § 332 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. V porovnaní s ním odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému netvrdila ani neosvedčila právny vzťah do takej miery, aby bolo zrejmé, že v konaní vo veci samej ňou uplatnený nárok nie je očividne vylúčený. Podľa odvolacieho súdu neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa návrhu žalobkyne, nakoľko žalobkyňa neosvedčila právny vzťah s tým, že výkon vlastníckeho práva nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Z tohto dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

8. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

9. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne:

v ustanoveniach § 420 až § 423 C.s.p. je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podania dovolania, v ustanovení § 428 C.s.p. sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 C.s.p. sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

10. Podľa názoru dovolacieho súdu má v danom prípade neodkladné opatrenie povahu rozhodnutia vo veci samej, keďže nebolo podané spolu so žalobou, o ktorej by súd rozhodoval po rozhodnutí o neodkladnom opatrení a nebolo podané ani počas konania vo veci samej, preto je voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie podľa § 420 C.s.p. prípustné (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obdo 66/2017, sp.zn. 3 Cdo 157/2017, publikované pod R 21/2018, ako aj sp. zn. 5 Obdo 76/2016.).

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ C.s.p., sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11.1. Žalobkyňa ako dovolací dôvod s poukazom na § 420 písm. f/ C.s.p. uvádzala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je predovšetkým nepreskúmateľné pre nedostatok jeho dôvodov s tým, že poukazovala najmä na to, že zo strany žalovaného ide o zneužitie výkonu vlastníckeho práva a výkon tohto práva nemôže požívať právnu ochranu s poukazom na § 3 OZ, pričom odvolací súd sa týmto vôbec nezaoberal.

11.2. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

11.3. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka (II. ÚS 76/07).

11.4. V danom prípade podľa názoru dovolacieho súdu je z rozhodnutia odvolacieho súdu, z jeho dôvodov dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. V odôvodnení napadnutého uznesenia odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; vysvetlil tiež dôvody, so zreteľom na ktoré považoval za dôvodné odvolacie námietky žalovaného, ktorými sa podľa neho podarilo spochybniť podstatu nariadeného neodkladného opatrenia; odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu.

11.5. Dovolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia konštatuje, že dôvodom zmeny rozhodnutia súdu prvej inštalácie bolo zistenie (záver), že žalobkyňa v konaní vo vzťahu k žalovanému netvrdila a ani neosvedčila právny vzťah do takej miery aby bolo zrejmé, že v konaní vo veci samej ňou uplatnený nárok nie je očividne vylúčený. Pri existencii naliehavej a nevyhnutnej potreby upraviť určité právne vzťahy a to medzi stranou, ktorá navrhuje vydanie neodkladného opatrenia a stranou ktorej sa má neodkladným opatrením uložiť určitá povinnosť, alebo obmedzenie, je nevyhnutné osvedčiť právny

vzťah, nie faktický vzťah. Pri absencii osvedčenia právneho vzťahu bolo zo strany odvolacieho súdu konštatované, že neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa návrhu žalobkyne. Tieto závery vyplynuli z bodov 36., 37. a 38. napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Z týchto dôvodov je potrebné konštatovať, že odvolací súd dal jasnú odpoveď, prečo nevyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Ako obiter dictum dovolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 458/2022, bod 20. jeho odôvodnenia: „Osvedčenie práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana neodkladným opatrením, neznamená len osvedčenie niečoho, čo sa stalo a čo je medzi stranami skutkovo nesporné, ale aj osvedčenie toho, že po právnom posúdení nesporného skutkového stavu možno predpokladať danosť práva, ktorému sa poskytuje neodkladná a predbežná ochrana. Osamotený odkaz na riešenie tejto otázky v konaní vo veci samej bez akejkoľvek ďalšej argumentácie nie je naplnením zákonom predpokladaného osvedčenia práva, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Obrazne povedané, potom by bolo možné poskytnúť ochranu akémukoľvek zmluvnému dojednaniu, a to aj takému, ktoré zjavne nespôsobuje právne následky spočívajúce v danosti uplatneného nároku. Osvedčiť právo v rovine nároku na odôvodnenie neodkladného opatrenia neznamená len to, že niečo sa javí ako preukázané - niečo sa pravdepodobne stalo (procesné skutkové posúdenie), ale aj to, že to, čo sa asi stalo, vyvoláva právne následky v podobe pravdepodobnosti uplatneného nároku (predbežné či neodkladné hmotnoprávne posúdenie).“

13. Postup odvolacieho súdu preto nemožno považovať za zjavne nedôvodný alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p.

13.1. Dovolací súd je podľa § 442 C.s.p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Z tohto dôvodu nie je možné zo strany dovolacieho súdu ani prihliadať na nové skutkové zistenia, ktoré sa snaží žalobkyňa prezentovať vo svojom dovolaní, tieto sú z tohto dôvodu neopodstatnené, takisto z tohto dôvodu poukaz na nový dôkaz v predmetnej veci a to stanovisko Okresného riaditeľstva PZ v Humennom, ODI v Humennom, v liste zo dňa 03.08.2021 je neopodstatnený. Je potrebné poukázať na to, že nedostatočne zistený skutkový stav, resp. nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je možné podradiť pod dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a to ako dôvod, ktorým by bola znemožňujúca realizácia procesných oprávnených strán sporu s poukazom na rozhodnutia - R 37/1993, R 25/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 26/2012. Dovolacím dôvodom v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nemôže byť ani nesprávne právne posúdenie vo veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dovolanie žalobkyne prípustné a preto ho najvyšší súd odmietol postupom podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

13.2. V dovolaní úspešnému žalovanému najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania priznal s poukazom na § 451 ods. 3 C.s.p.

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.